

simple Mindeord. Til at give et gennemført Livsbillede savner vi endnu saavel Plads som Tid og Kræfter.

*

*

*

Sonja (Sofie) Vasilievna blev født 27de (15de) Decbr. 1853 paa sin Faders, General Corvin Krukovs Familiegods Palibino i det smukke Guvernement Vitebsk. Mange Nationaliteter var sammensmeltede i denne Slægt, og Sonja plejede at udlede Bestanddelene i sit Sjæleliv saaledes: Fra min ungarske Stamfader, Mathias Corvinus, har jeg Kundskabstrangen; Mathematiken, musikalske og lyriske Anlæg fra min tyske Stamfaders Fader, Astronomen Schubert, min individualistiske Frihedskjærlighed fra Polen, fra en Stammoder af Zigeunerblod Vandrelysten og Vanskeligheden ved at følge konventionelle Former — Resten fra Rusland.

Denne „Rest“, det særegent russiske, som røbede sig i en Mangfoldighed af Ejendommeligheder og skiftende Stemninger, viste sig fremfor alt i det, hvorved Rusland gennem sin Litteratur i nogle Aartier har vakt Vestevropas Undren, nemlig den aandelige Rigdom. Den russiske Intelligens synes endnu at besidde samme mægtige Produktionsevne som den russiske Mark, en uudtømmelig Evne til at tilegne sig, skabe og give, en mangesidig Fylde af Kraft, saadan som Vestevropa ikke har haft den siden Renaissancens Dage. Men ved Siden af denne intensive Livsenergi og Frembringelsesevne findes i sælsom Modsætning en østerlandsk resigneret Fatalisme, et bundløst Dyb af Tungsind — det russiske Folk har, som ingen anden Nation i Verden, „l'esprit gai et le coeur triste“.

Hos Sonja Kovalevsky fandtes disse Nationalitetens Grundtræk forstærkede ved Geniets Skaberkraft og Kvindens Evne til at lide. I „*Søstrene Rajeovsky*“ har hun selv givet os det mest fængslende Billede af sin egen Naturs Udvikling, af sit Hjertes uafsladelige Hunger efter Ømhed, sin Sjæls efter Næring. Vi erfarer, hvorledes den lille Tanjas straalende graagrønne Øjne udvides under Familiedisputerne om Tidens ny Ideer, vi ser hende i Smug sluge indenlandske og udenlandske Tidsskrifter, vi følger hende i Skovenes grønne Herlighed og i Digterdrømmenes Luftslotte; vi staar hos hende, medens hun i timevis henrykt stirrer paa de i Tapeters Sted opklistede Blade med Differential- og Integralregninger — hendes første Indblik i den Videnskab, der siden blev hendes; og vi ved,